

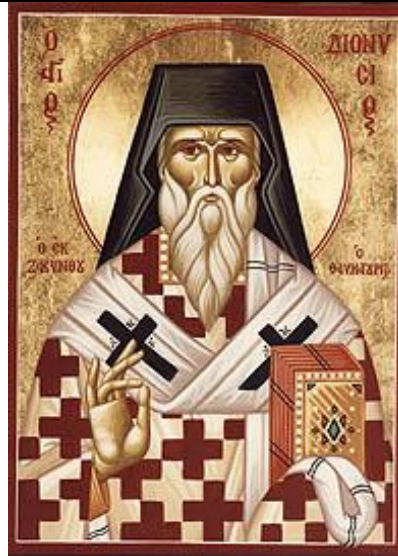
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Св. Діонісій Закінфський

St. Dionysius of Zakynthos

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Божий чоловік всією силою відстоював свій природній смуток і спокусу помститися за злочин. Нслідуючи Христа, Який простав Своїм ворогам і молився за Своїх гнобителів, він прийняв утікача зі співчуттям, запокіїв його, закликав його на покаєння і заховав його у віддаленій келії.» (Уривок із Синаксарія)

Наступив новий рік! Нехай принесе нам радості та спокою у Господі та плідної праці в Його Винограднику – в цьому чудовому світі, якого Він створив із планом та покликанням для кожного з нас.

Коли закінчувався минулий рік, 30-го грудня (а це відповідає 17-му грудня на юліанському календарі) Церква святкувала народження до Неба великого Мужа Божого, Святителя Діонісія з грецького острова Закінфа.

Я був дуже зворушений декілька років тому, довідавшись про надзвичайний акт

"[T]he man of God resisted with all his strength his natural grief and the temptation to avenge the crime. Imitating Christ, Who pardoned his enemies and prayed for His persecutors, he received the fugitive with compassion, comforted him, exhorted him to repent and hid him in an out-of-the-way cell." (From The Synaxarion)

A new year has dawned! May it bring us joy and peace in the Lord and fruitful work in His vineyard, this beautiful world that He has made with a plan and vocation for each of us.

As last year drew to a close on December 30 (it corresponds to December 17 on the Julian calendar) the Ecclesia (the Church) celebrated the birthday into Heaven of a great Man of God, St. Dionysius of the Greek island of Zakynthos.

I was greatly impressed many years ago to learn of the forgiveness shown by St. Dionysius. This happened when a

прощення Св. Діонісієм, коли перестрашений втікач прибів до його Монастиря шукаючи притулок. За ним гналися родичі чоловіка, якого він убив. Розпитавши його про справу, Діонісій зрозумів, що убитий - це його рідний брат Константин. І то таки члени його власної родини скоро після цього прибули до Монастиря шукаючи вбивцю. Святець поплакав з ними. А однак не видав втікача, а послав їх в інший напрямок. І тоді дав наставлення чоловікові, якого життя він таким чином урятував і привів його до розкаяння. А потім послав його туди, де міг жити в спокою. Дехто каже, що цей чоловік потім сам став монахом.

Таке глибоке наслідування Ісусового прощення тим, котрі «не знають, що вони чинять» (Луки 23:34) могло впливати тільки з душі тісно поєднаній з Джерелом всієї Любові та Милосердя. Моторошно нам навіть подумати про те, щоб пережити подібне випробовування, але є геройські душі, які досягають такі духовні перемоги. Вони - ті, котрих Господь називає блаженними миротворцями, котрі «синами (й дочками – іюк) Божими назвуться» (Матвія 5:9), тому що так досконало виявляють Божественні якості Отця свого.

Потім у монреальському ресторані, якого власники походили з острова Закінфа, якого Св. Діонісій є Покровителем, довідався про його дальші чуда, які здобули для нього назву «ходячого Святого». Хоч він упокоївся в Бозі в р. 1624, його мощі (тіло) донині нетлінні, і бувають дні, коли не можна відчинити раку, в якому вони спочивають. Коли потім відкривають її то, буває іноді, що знаходять на його сандалах пісок та морські рослини – бо ж він мандрував по своєму острові чинячи добрі діла. Як буває зі Св. Спиридоном (якого поминаємо 12/25 грудня – на Різдво за Новим Стилем!), час від часу треба змінювати його сандалі. Пригадав тоді, що коли я приложився був, колись на

frightened fugitive came to his monastery to seek refuge from the family of a man he had killed. Upon further inquiry Dionysius found that the victim was his own brother, Constantine. It was members of his own family who came to the monastery soon after. After weeping with them, the Saint nonetheless sent them off in another direction. He then admonished the man whose life he had saved, brought him to repentance and sent him off to where he would be safe. Some say that eventually this man became a Monk himself.

Such heartbreaking imitation of Jesus' forgiveness of those who "do not know what they do" (Luke 23:34), could only come from a soul in close union with the Source of all Love and Compassion. One shudders at the thought of such a test, yet there are heroic souls that do obtain such spiritual victories. They are those whom our Lord called blessed peacemakers who "will be called the sons (and daughters – igk) of God" (Matthew 5:9), i.e. because they so perfectly manifest the Divine qualities of their Father.

Later, at a Montreal restaurant whose owners hailed from the island of Zakynthos (of which St. Dionysius is the patron) I heard about his on-going miracles, which have earned him the name of "Walking Saint". Although he reposed in the Lord in 1624, his relics are incorrupt, and there are times when the reliquary where he reposes can not be opened. When it is, they say that sometimes sand and seaweed are found on his sandals – for he has been walking about the island doing his good works. And as with St. Spiridon of Tremithus (commemorated December 12/25 – Gregorian Christmas day!), his sandals need to be replaced from time to time. I recalled venerating a reliquary with one of these sandals in the early 70's, in the Greek Orthodox Church of the Holy Trinity which once stood near the corner of Sherbrooke and St. Laurent in Montreal. I remember that I experienced

початку 70-их років, до релікварія, в якому знаходився один такий сандал у грецькій Церкві Св. Тройці, що колись знаходилася на розі вулиць Шербрук та Сан Лоран у Монреалі, то я був відчув якесь дивне піднесення, хоч нічого ще не знав про нього.

Св. Діонісій народився на тому ж острові, якого він є Покровителем і Оборонцем в 1546-му р. але його родина (Сігурос) походила з Італії (його мати була з царського роду) та Нормандії через Венецію. Його охрестив Драганігом (це ім'я звучить слов'янським) Священик, який сам потім був канонізований Святим – і до речі теж став «ходячим Святим». Це був Св. Герасим, Новий Аскет з Кефалонії (упокоївся 15/28 серпня 1579 р). Діонісій здобув прекрасну освіту та в віці 21 літ поступив у Строфадський Монастир, роздавши всі свої земні власності. Постригли його в Ченці з ім'ям Даниїл, а потім і поставили в сан Священика в 1577 р.

Коли він був в дорозі до Св. Землі Архієпископ Афіньський Никанор упросив його, щоб став Єпископом грецького острова Еґіни (де потім засяяв святістю інший Угодник – Нектарій Пентапольський, який був керівником жіночого монастиря в першій чверті 20-го століття до свого упокоєння). Служіння Св. Діонісія тут здобуло такий розголос через чудесні наслідки його Молитов та благословення, що він невдовзі попросив і отримав дозвіл повернутися до відносного спокою рідного острова, де служив як улюблений Архипастир аж до свого упокоєння 17/30 грудня 1622 р..

Цікавим є що коли Грецька Церква Св. Миколая в м. Нью Йорку була знищена 11-го вересня 2001, коли впали на неї два хмародери Світового центру торгівлі, то спаслись тільки два світощі: Хрест і паперова Ікона Св. Діонісія. Чи це не пригадка про силу прощення приносити

a sense of exaltation without even knowing anything about him.

St. Dionysius was born on the island of which he is the patron and protector in 1546, but his family (Sigouros) hailed from Italy (his mother was of the royal household) and Normandy through Venice. He was baptized Draganigos (curiously sounds like a Slavic name) by a priest who was himself to be canonized – and who also became a “Walking Saint”. It was Gerasimus the New Ascetic of Cephalonia (reposed August 15/28, 1579). He obtained an excellent education and at the age of 21 he entered the Monastery of Strophades, having given away all of his earthly possessions. He was tonsured a monk with the name of Daniel and ordained a priest in 1577.

While en route to the Holy Land, Dionysius was prevailed upon by Archbishop of Athens, Nikanoros, to accept to be Bishop of the Greek Island of Aegina (later graced by another Saint, Nektarios of Pentapolis, who was the spiritual director of a woman's monastery there in the early part of the 20th century until his repose). His ministry there won such acclaim due to the miraculous effects of his prayers and blessings that he soon sought and was given permission to return to the relative tranquility of his native island where he presided as a beloved Archpastor of his flock until his repose on December 17/30, 1622.

A final note: the Greek Orthodox Church of St. Nicholas in New York City was destroyed on September 11, 2001, when the two buildings of the World Trade Centre collapsed upon it. Two relics were recovered: a Cross and a paper Icon of St. Dionysius. A reminder of the power of forgiveness to bring about peace and harmony?

спокій та добро?	
------------------	--